

STIL WORDEN VOOR GOD

Jezus zei tegen Zijn discipelen: *'Maar u, wanneer u bidt, ga in uw binnenkamer, sluit uw deur en bid tot uw Vader, Die in het verborgene is...'* (Mattheüs 6:6).

Is misschien deze oproep een reden om vaak ons bidden uit te stellen? Want als we de verborgen, stille omgang met God zoeken, kunnen we niet om onze emoties, vragen, onzekerheden, teleurstellingen of onmacht heen. Ze zijn er!

We zijn vaak heel goed in het zoeken en vinden van afleidingsmanoeuvres omdat we de ontmoeting in het licht van Gods nabijheid bedreigend of pijnlijk vinden. Want mag Hij bij ons innerlijk komen, willen we dat wel? En vertrouwen we Zijn zorg daarin?

Belemmeringen

Het is goed om eerlijk over mogelijke belemmeringen na te denken. Enkele voorbeelden:

- Het kan moeilijk zijn om tot rust te komen, wanneer allerlei activiteiten en zorgen onze gedachten en energie in beslag nemen.
- We vinden het wellicht moeilijk om innerlijk stil te worden en missen hierin ervaring en oefening.
- We zijn misschien zó doordrongen van Gods heiligheid dat we Zijn nabijheid en liefde niet durven vertrouwen.
- Of we zijn zo doordrongen van onze schuld, dat we niet kunnen geloven dat Hij barmhartig en vergevend is.

We kunnen ook afwijzend staan tegenover verandering en vernieuwing die Gods Geest wil geven. Want wat vraagt het van ons? Mag Hij onze prioriteiten 'bijstellen' of gevoelens aanspreken, zoals de gewoonte ons voortdurend zorgen te maken over van alles en nog wat? Durven we mensen en situaties los te laten en willen we groeien in een volwassen, realistische levenshouding?

Een levenshouding waarbij we ons lerend willen opstellen?

Paul Tournier schreef eens: 'Het idee dat men zonder een enkel complex zou kunnen leven, is volkomen utopisch. Ieder ogenblik vinden wij in onszelf oude reflexen terug waar wij ons van bevrijd waanden. Daarom is het leven uit de genade helemaal geen leven in de watten. Wie de genade geproefd heeft kan zich nooit meer neerleggen bij compromissen, vluchten of psychologische compensaties. Hij is innerlijk gedwongen om moedig alle problemen die het leven meebrengt onder ogen te zien.'

Het dagelijks stil worden voor Hem is daarom een geschenk, een krachtbron en bezinningspunt. Een basis van waaruit we ons meer en meer gedragen mogen weten en voelen door Gods hand.

God geeft tijd

God heeft niet alleen de tijd als een geschenk gegeven, maar wil deze ook in het perspectief van Zijn bedoeling met ons leven plaatsen. Momenten van stilte en rust kan Hij gebruiken om ons denken te vormen, onze visie te scherpen en onze innerlijke overtuiging te voeden. Daarom mogen haast en drukte niet bepalend worden in ons leven maar mogen we leven uit het rustpunt met God, vanuit Zijn leiding en zorg.

In Jesaja 28:16 lezen we: *'Wie gelooft, zal zich niet weghaasten.'*

Juist in het maken van noodzakelijke beslissingen en in ons verlangen naar 'beheersbare', overzichtelijke antwoorden, vraagt God om te handelen vanuit Zijn rust. Hij kent de situatie en wil betrokken zijn in de besluitvorming. Stil worden voor God, betekent dat we in geloof ons innerlijk leven laten belichten door God. Dat we niet gehaast zijn maar in de verborgen omgang met Hem situaties, adviezen en mogelijkheden afwegen.

In afhankelijkheid van Hem die de Eeuwige is. Hij wil onze voor- en achterhoede zijn en onze weg voorbereiden. Dat wordt ook bedoeld met de navolging van Jezus.

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Geloven wij dat God ons door en door kent en wil leiden?
2. Wat is onze ervaring als het gaat om gericht te zijn en te blijven op Jezus, onze Verlosser en Voleinder?

Tekst: Marleen Ramaker © 2006 St. Bijbel, Media & Samenleving
